

לה:

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

מסורת הש"ס

עין משפט
גו מצוה

עו א מיי פיי מלי
מקולות הלכו ומג
עשי רמת טיפיע ירי פ'
לא טעף על:
עג ב מיי פיי מלי
אבות הטומאות
הלכו יד:

ספק א כפא ואפילו כפא בו. הך ספק ספיקא נקט משום דנחמא דקפיה דלפ"ה בטומאה קלה טהור ור"ב ז"ל מפרש דלא או קמי ואפילו טבל היינו או טבל מדפרין נחמא הכי אדרבה ואימא העמד תקוה על חוקתו ואימא לא חסר והא לא שייך למיפך דלספק טבל או לא טבל אלא או או קמי ופרין דלספק טבל נזכרעיס סאה ספק לא טבל:

למודיעך כחו דר' יוסי. דלע"ג דלניו בעולם לא מיתסר: **למודיעך** כחו דר"מ. דלע"ג דישנה בעולם וי"ל העמידנה בנין השמשות על חוקתה וקודם לכן טהורה הייתה אפ"ה לא אמרין חזקה לקולא: **בטומאה חמורה**. שטעמא בטומאה המטמאה מן הטוהרה כגון כפא הטומאה: **אכל טומאה קלה**. דרבינן היא וליאו טומאת דברי סופרים לטמאות אדם כגון אכל מאי פרס אולכין טמאין והבא ראשו ורובו בו מ"מ דבר הן בליאות השבת: **ואפילו עבל**. י"ל זו ספק כגון ספק טבל נזכרעיס סאה שהיה מקוה לפניו ונמא חסר ואין לנו יודעין אם בשעת זבילה היה שלם וחת"כ חסר או לא: **וכן ב' תפוחים**. שאנו קולאים ב' מהן שלא היו בו מ' סאה מפני: **ספיקו טהור**. ותסת משנה ר"מ:

הגהות הב"ח

(א) נ"ב משנתו כשהיה:

גליון הש"ס

נ"ב שהיה עליה שייך כל ביהמ"ט דא הכי ב"מ ד"א מיה ל' למלח' מיקי שהיה הפיר עליה כל כיה"מ לוקי כפישות דגל עליה כתיב כיה"מ ואת דיעין האמן שגל עליה דל"ס לומר חוקי' לחזקה אלא דלא ידעין שגל פנה לאו או יום. וזכא ספיר אחר ר' יוסי דספק עירובי כחו דר' יוסי עיני:

מובא רש"י

שמעתי שמקדירין בדרים רחין כאלו טוקין אותן ומודרין דרך הקרבן למעט מלת מדרתי כדלמך נמאם שמקדירין אותן מהלל של ד' אמות והמתחנן מנת את החבל כנגד לנו והעלין כנגד מרגליות ומתקטע מדרתי של כל ד"א חיי קומת אדם וקלחו ח"ו. מפני שהן של חוריה. שמדירין מן המורה הלכו לא משעתי' כיו מדי אלא מודרין הרים גליות כקרקע חלקה

רב ניסים גאון

אין מקדירין לא בעלה עירופה ולא בערי מקלט. עגלה ערופה הוא שחבוט ומורד אל הערים אפי סביבות החלל. וערי מקלט הוא ששנינו בפרק אלו הן הנולין כשם שהעיר קולטת כן החומה קולט. והרי שמקדירין בסביבות העיר הקרובה אל החלל. והתחום ערי מקלט כן הוא מקדירין מפני שהן מן החוריה. ושם איסורו על השיעור הקצוב להם.

למודיעך כחו דרבי יוסי תנא תרומה ונטמאת **למודיעך** כחו דרבי מאיר וסבר ר"מ ספיקא לחומרא **והתנן** מטמא שרד לטבול ספק טבל ספק לא טבל בארבעים סאה וכן שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ובאחת אין בה ארבעים סאה וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טמא **במה דברים אמורים** בטומאת חמורה אבל בטומאת קלה כגון שאכל אוכלין טמאין ושחה משקין טמאין והבא ראשו ורובו במים שאובין או שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין וירד לטבול ספק טבל ספק לא טבל ואפילו טבל ספק טבל בארבעים סאה ספק לא טבל בארבעים סאה **וכן שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ואחת אין בה ארבעים סאה וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טהור רבי יוסי מטמא קסבר ר"מ תחומין דאורייתא גינהו וסבר רבי מאיר תחומין דאורייתא והא **תנן** אם אין יכול להבליעו בוא אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום ר"מ שמעתי שמקדירין בהרים ואי ס"ד תחומין דאורייתא מו מקדירין והא **אמר** רב נחמן אמר רבה בר אבוה אין מקדירין לא בערי מקלט ולא בעגלה ערופה מפני שהן של תורה לא קשיא הא רידיה הא דרביה דיקא נמי דקתני בוא אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר שמעתי שמקדירין בהרים ש"מ ורמי דאורייתא אדאורייתא דרבי מאיר רתנן **ונגע** באחד בליה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת רבי מאיר מטהר והכמים **מטמאין** שכל הטמאות כשעת מציאתן אמר רבי ירמיה משנתנו **שהיה עליה שרץ כל בין השמשות** אי הכי בהא לימא רבי יוסי ספק עירובי כשר רבה רוב יוסף דאמרי תרווייהו הבא בשתי כיתי עדים עסקינן אחת אומרת מבעוד יום נטמאה ואחת אומרת משחשיכה רבא**

כשכא למודו הערים שסביבות החלל לידע אלו היא קרובה מכוון מודד את ההרים ואת הגליות כמות שהן ואף על פי שהמדורין מרכה את המדה ומרחיק את העיר: **וכן בתחום ערי מקלט דק"ל** כשם שהעיר קולטת כן תחומה קולט: **שמעתי**. ר' מאיר קאמר ליה. ושמעתי איכא למימר שמעתי מרבותי ולדידיה לא ס"ל: **נגע באחד**. באדם אחד: **ר"מ מטהר**. דלמך זוקמיה לחוקי' ראמתול חי היה. אלמא כבספיקא דאורייתא איכא חזקה לקולא אזיל ר"מ בטר חזקה ומתני' נמי נייל בטר חזקה ומעיקרא כי אגתה התם טהורה הוא: **כל בין השמשות**. מתחילתו ועד סופו דודאי אישמי מבעוד יום דתחילת בין השמשות מערב שבת הוא: **כהא לימא כו'**. הא ודאי מבעוד יום אישמי ומתני' קמי מבעוד יום אין עירובי עירובי דברי הכל: **אחס אומרם מבעוד יום כו'**. וכהא פליגי ר' יוסי סבר אוקי תרי לכהי תרי ואוקי תרומה אחזקה קמייתא וכי אגתה טהורה הוא רבי מאיר סבר כיון דליכא כח דלפקע ליה מחזיקי כבספיקא דאורייתא לא אולין בטר חזקה אכל כגונע באחד בליה דאין כח מציאתו מחזקה מוקמינן ליה כל הלילה כחוקתו ובטר שעת מציאתו לא אולין דליכא למימר השמא הוא דמיית: **רבא**

למודיעך כחו דרבי יוסי תנא תרומה ונטמאת **למודיעך** כחו דרבי מאיר וסבר ר"מ ספיקא לחומרא **והתנן** מטמא שרד לטבול ספק טבל ספק לא טבל בארבעים סאה וכן שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ובאחת אין בה ארבעים סאה וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טמא **במה דברים אמורים** בטומאת חמורה אבל בטומאת קלה כגון שאכל אוכלין טמאין ושחה משקין טמאין והבא ראשו ורובו במים שאובין או שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין וירד לטבול ספק טבל ספק לא טבל ואפילו טבל ספק טבל בארבעים סאה ספק לא טבל בארבעים סאה **וכן שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ואחת אין בה ארבעים סאה וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טהור רבי יוסי מטמא קסבר ר"מ תחומין דאורייתא גינהו וסבר רבי מאיר תחומין דאורייתא והא **תנן** אם אין יכול להבליעו בוא אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום ר"מ שמעתי שמקדירין בהרים ואי ס"ד תחומין דאורייתא מו מקדירין והא **אמר** רב נחמן אמר רבה בר אבוה אין מקדירין לא בערי מקלט ולא בעגלה ערופה מפני שהן של תורה לא קשיא הא רידיה הא דרביה דיקא נמי דקתני בוא אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר שמעתי שמקדירין בהרים ש"מ ורמי דאורייתא אדאורייתא דרבי מאיר רתנן **ונגע** באחד בליה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת רבי מאיר מטהר והכמים **מטמאין** שכל הטמאות כשעת מציאתן אמר רבי ירמיה משנתנו **שהיה עליה שרץ כל בין השמשות** אי הכי בהא לימא רבי יוסי ספק עירובי כשר רבה רוב יוסף דאמרי תרווייהו הבא בשתי כיתי עדים עסקינן אחת אומרת מבעוד יום נטמאה ואחת אומרת משחשיכה רבא**

נמי נימא העמד אדם על חזקה תחום ביתו ואימא לא עירב ואי הוה אמרין דחזקה שלא עירב לא חשיב ליה הש"ס חזקה אחי שפיר ומיהו רש"י פ"י **למן** חזקה טמא על חזקה חזקה לחומרא איכא ולקולא ליכא אכל כנתני איכא חזקה לקולא דהעמד תרומה על חזקה ואיכא נמי חזקה לחומרא דהעמד אדם על חזקה תחום ביתו ואימא לא עירב וכדכרנן אולינן לקולא והכי נמי י"ל דיתא ליה לשני הכי משום דמתני' איכא חזקה לחומרא דכיון דליכא נמי חזקה לקולא הו מני למימר דהו עירוב דספיקא דרבינן לקולא משום הכי מוקי מתני' בשני כיתי עדים דלא שייך למימר הכי כיון דליכא כח דמפקי ליה מחזקה ורבה ורז יוסף אמו דלפרוש דברי רבי ירמיה: **כהא לימא רבי יוסי** ספק עירוב כשר. הוה מני למיפך כהא לימא רבי מאיר רבי יהודה הכי זה חמר גמל אלא דעדיפא טפי פריך: